

In Memoriam Gerrit van Delft

‘Wat moet die brutale Rijsburger in Valkenburg?’ zeiden twee van de drie huisartsen, welke ieder een deel van de huisartsenzorg van de Valkenburgse bevolking onder hun hoede namen. De derde, dokter Edzard van der Laan, nanceerde en zo geschiedde dat na 2 eeuwen Valkenburg weer een eigen huisarts had. Romeinen waren Gerrit van Delft, net even voor. De huisartspraktijk samen met zijn vrouw Trijntje Post werd gevestigd aan de Hoofdstraat 14-16 tegenover het Wapen van Valkenburg.

Als huisarts maakte Gerrit een enorme bloei door. Begonnen met 1 patiënt op 14 april 1964, droeg hij zijn praktijk in 1998 over aan zijn opvolger met 4400 patiënten. Niet alleen Valkenburgers maar ook veel Rijsburgers en daarbuiten vertrouwden hun zorg aan hem, die aan de VU in Amsterdam voor huisarts studeerde, toe.

Het meest trots was hij op de bijna 600 bevallingen, ben zelf geboren in 1963, net te vroeg, maar was een paar jaar geleden met mijn zus Harmke in zijn spreekkamer waar hij trots de dikke albums liet zien met de geboortekaartjes. Een album viel precies open op de pagina van het geboortekaartje van de eerste dochter mijn zus. Gerrit’s ogen glommen.

De praktijk aan de Hoofdstraat werd in 1970 verlaten en betrok Huisartsenpraktijk van Delft, de Pleisterplaats, aan de Hoofdstraat 56. Velen van zijn patiënten hebben warme herinneringen aan de groene

deur met ietwat losse draaiknop. Rechtsaf de gang in, melden bij de assistente en plaatsnemen in de wachtkamer. Lang waren de deurnopgesprekken, maar als een echte dorpshuisarts nam hij altijd voor iedereen de tijd. Dat maakte hem in zijn praktijk, maar ook daarbuiten, zeer geliefd.

Niets was hem teveel. Ik werkte toen al in De Katwijkse Apotheek en het gebeurde met regelmaat dat Gerrit eigenlijk op vakantie was, maar er toch nog een recept uit zijn pen vloeide. Als ik daar naar vroeg, zei men: “Ja klopt, hij stond zijn auto al in te pakken om naar Frankrijk te gaan.”

Hij mengde zich met veel interesse en genoeg in het Valkenburgse leven. Ik heb Gerrit nog beter leren kennen als lid van de Lionsclub. Ook daar was hij zeer geliefd en iedereen hing aan zijn lippen als hij mooie verhalen, anekdotes of iets ondeugends vertelde. Getuigde ook de speech van Hans Bleichrodt, die net als Gerrit dominee had willen worden, tijdens de dankdienst voor zijn leven. Want dankbaar waren wij.

In 1998 nam onze dokter van Delft afscheid van zijn praktijk. Vroeg hem wat hij nog wenste. Een reis naar India stond hoog op zijn lijstje. Ger van de Water, Sam Dijs en ik startten een actie in het dorp, waarbij ik ook bij farmaceuten wat los peuterde. Dit resulteerde in een enorm bedrag! Gerrit en Trijntje konden met gemak een jaar wegblijven. Tekenend voor zijn betrokkenheid,

ook na zijn pensionering, op een dag belde hij mij op, of hij langs kon komen. Woonde bijna in zijn

achtertuintje en kreeg de groene kaart van mijn in 1975 overleden vader overhandigd. Wist nog feilloos zijn ziekteproces te reproduceren.

Zo zijn er op maandagochtend 19 juni in zijn spreekkamer veel geheimen en herinneringen met hem meegereisd en nu is hij zelf een levende herinnering. Een heel mooi, dierbaar, betrokken, geliefd, filosofisch en integer mens, is op de leeftijd van bijna 91 van ons heengegaan. Nog één keer liep het dorp massaal uit op vrijdag en zat de kerk op zaterdag bomvol om zijn afscheidsbrief opgedragen te krijgen door een van zijn kleinzonen Marcel. Mooi en indrukwekkend waren de woorden van zijn zoon Elzard. Dank, dank, dank!

Piet Ooms, apotheker en oud-patiënt van Huisartspraktijk van Delft

Gerrit van Delft